

GUVERNUL ROMÂNIEI
ORDONANȚĂ

pentru modificarea și completarea Legii nr. 122/2006 privind azilul în România

În temeiul art.108 din Constituția României, republicată, și al art.1 pct. III poz. 2 din Legea nr.119/2014 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art.I. - Legea nr.122/2006 privind azilul în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 18 mai 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După alineatul (1) al articolului 2 se introduce un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins:

„(2) În implementarea criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un străin, se utilizează definițiile prevăzute în:

a) Regulamentul (UE) nr.604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru

responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (reformare), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr.180 din 29 iunie 2013, denumit în continuare Regulamentul Dublin;

b) Regulamentul (UE) nr.603/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind instituirea sistemului „Eurodac” pentru compararea amprentelor digitale în scopul aplicării eficiente a Regulamentului (UE) nr. 604/2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid și privind cererile autorităților de aplicare a legii din statele membre și a Europol de comparare a datelor Eurodac în scopul asigurării respectării aplicării legii și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1077/2011 de instituire a Agenției europene pentru gestionarea operațională a sistemelor informatice la scară largă, în spațiul de libertate, securitate și justiție (reformare) publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 180 din 29 iunie 2013, denumit în continuare Regulamentul Eurodac.”

2. Alineatul (5) al articolului 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Ministerul Afacerilor Interne, prin Inspectoratul General pentru Imigrări, poate propune preluarea de către România a unor refugiați aflați pe teritoriul unor state terțe, care au fost recunoscuți potrivit Convenției de la Geneva sau, în baza principiului împărțirii responsabilității între statele membre ale Uniunii Europene, a unor persoane care au primit o formă de protecție într-un stat membru al Uniunii Europene aflat în dificultate. Numărul și condițiile de preluare a acestor persoane se stabilesc prin hotărâre a Guvernului. Aceste persoane au aceleași drepturi și obligații în România, ca și beneficiarii unei forme de protecție recunoscuți de statul român, după caz.”

3. După alineatul (5) al articolului 3 se introduc șase noi alineate, alin. (6) – (11), cu următorul cuprins:

„(6) Inspectoratul General pentru Imigrări participă cu experți la constituirea echipelor de sprijin pentru azil precum și la orice alte activități organizate potrivit Regulamentului (UE) nr.439/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 mai 2010 privind înființarea unui Birou European de Sprijin pentru Azil, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 132 din 29 mai 2010.

(7) Inspectoratul General pentru Imigrări cooperează cu celelalte structuri ale Ministerului Afacerilor Interne și cu alte instituții din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională în vederea asigurării resurselor logistice și a personalului pentru participarea la activitățile organizate potrivit Regulamentului (UE) nr.439/2010 al Parlamentului European și al Consiliului, potrivit cerințelor Biroului European de Sprijin pentru Azil, denumit în continuare BESA.

(8) Drepturile de diurnă, cazarea și cele aferente deplasării din România către statul membru gazdă și din statul membru gazdă către România, de care beneficiază experții care participă la activitățile organizate potrivit Regulamentului (UE) nr.439/2010 al Parlamentului European și al Consiliului se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(9) Inspectoratul General pentru Imigrări întocmește și revizuieste planul de acțiune preventivă, din proprie inițiativă sau la sesizarea Comisiei Europene în condițiile prevăzute de Regulamentul Dublin. În vederea întocmirii, revizuirii și punerii în aplicare a acestui plan, Inspectoratul General pentru Imigrări poate solicita sprijinul Comisiei Europene, al altor state membre, al BESA și al altor agenții competente ale Uniunii Europene. Planul de acțiune preventivă și revizuirile acestuia se aprobă de către ministrul afacerilor interne.

(10) La solicitarea Comisiei Europene, Ministerul Afacerilor Interne, prin Inspectoratul General pentru Imigrări, întocmește și revizuieste planul de acțiune în vederea gestionării situațiilor de criză apărute în funcționarea sistemului de azil din România, în conformitate cu Regulamentul Dublin. Întocmirea, revizuirea și punerea în aplicare a planului se realizează în colaborare cu Comisia Europeană și BESA. Planul de acțiune în vederea gestionării situațiilor de criză și revizuirile acestuia se aprobă de către Guvern, prin memorandum, la propunerea ministrului afacerilor interne.

(11) Inspectoratul General pentru Imigrări organizează și coordonează desfășurarea activităților BESA derulate pe teritoriul României.”

4. Alineatul (2) al articolului 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Inspectoratul General pentru Imigrări ia măsuri pentru numirea, în cel mai scurt timp, a unui reprezentant legal care să îl asiste pe solicitantul de azil minor neînsoțit pe parcursul procedurii de azil, inclusiv pe durata procedurii țării terțe sigure sau a procedurii de determinare a statului membru responsabil.”

5. După alineatul (4) al articolului 16 se introduce un nou alineat, alin. (5), cu următorul cuprins:

„(5) În scopul aplicării prevederilor prezentului articol Inspectoratul General pentru Imigrări colaborează cu structurile autorităților administrației publice locale cu atribuții în domeniul protecției și promovării drepturilor copilului, precum și cu instanțele de judecată competente, după caz, în vederea clarificării situației juridice a minorului sau în cazul în care față de acesta a fost instituită o măsură de protecție specială.”

6. La articolul 17 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) dreptul de a rămâne în România până la expirarea unui termen de 15 zile de la finalizarea procedurii de azil, cu excepția situației în care cererea de azil a fost respinsă în urma soluționării acesteia în procedura accelerată sau în procedură la frontieră, caz în care străinul trebuie să părăsească statul român de îndată ce procedura de azil a fost finalizată. În cazul procedurii de determinare a statului membru responsabil cu examinarea cererii de azil, dreptul de a rămâne pe teritoriul României încetează la data efectuării transferului;”

7. La articolul 17 alineatul (1) litera h), după punctul (ii), se introduce un nou punct, pct.(iii), cu următorul cuprins:

„(iii) străinilor care sunt luați în custodie publică în condițiile art.129⁴, în vederea transferului în statul membru responsabil.”

8. Alineatul (7) al articolului 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Procedura de azil prevăzută la alin.(1) se finalizează, cu excepția cererilor soluționate în procedură accelerată sau în procedura la frontieră când procedura de azil se finalizează de îndată, în termen de 7 zile de la momentul comunicării deciziei de închidere a dosarului, de la data comunicării hotărârii Inspectoratului General pentru Imigrări prin care s-a acordat statut de refugiat, de la data expirării termenului legal de depunere a plângerii sau, după caz, a recursului ori de la data pronunțării hotărârii instanței de recurs. În cazul procedurii de determinare a statului membru responsabil cu examinarea cererii de azil, procedura de azil se finalizează la data realizării transferului în statul membru responsabil.”

9. Articolul 43 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 43

Interviu preliminar

(1) După înregistrarea cererii de protecție internațională la Inspectoratul General pentru Imigrări sau la formațiunile sale teritoriale, solicitantul de azil este ascultat în vederea stabilirii datelor personale ale acestuia, ale membrilor săi de familie, ale rudelor sau ale oricăror altor persoane aflate în relații de natură familială cu acesta, a rutei parcurse din țara de origine până în România, a informațiilor privind eventuale proceduri de azil anterioare desfășurate într-un alt stat membru sau într-un stat terț, precum și referitor la documentele de identitate sau de călătorie aflate în posesia sa.

(2) Rezultatul interviului preliminar prevăzut la alin.(1) se consemnează, în scris, într-un formular standard.

(3) În situația în care, din răspunsurile solicitantului rezultă indicii privind necesitatea derulării procedurii de determinare a statului membru responsabil, interviul preliminar se desfășoară cu respectarea art.5 din Regulamentul Dublin.”

10. Alineatul (3) al articolului 44 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Ampretele prelevate potrivit alin.(1) sunt transmise și stocate în sistemul Eurodac potrivit Regulamentului Eurodac.”

11. După alineatul (7) al articolului 51 se introduce un nou alineat, alin. (8), cu următorul cuprins:

„(8) În situația în care solicitantul de azil renunță în mod expres la cererea sa după ce procedura de azil anterioară a fost finalizată prin decizie de închidere a dosarului, funcționarul prevăzut la art. 48 alin. (2) emite o hotărâre prin care soluționează cererea de azil pe baza documentelor existente la dosar, în condițiile prezentei legi.”

12. După alineatul (3) al articolului 52 se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) După încetarea cauzei de suspendare prevăzute la alin.(3), termenul de soluționare nu poate fi mai mic de 20 zile.”

13. Alineatul (1) al articolului 54 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Admiterea sau respingerea cererii de azil se face prin hotărâre, care se comunică de îndată, în scris, solicitantului, prin comunicare directă de către reprezentanții Inspectoratului General pentru Imigrări sau prin trimitere poștală, cu confirmare de primire, la ultima reședință declarată a acestuia. Hotărârea comunicată este însoțită de o informare în scris, în limba română și într-o limbă pe care solicitantul o înțelege sau se presupune în mod rezonabil că o înțelege, cu privire la soluția de admitere sau de respingere a cererii de azil și condițiile în care hotărârea poate fi contestată, după caz.”

14. Articolul 83 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 83

Soluționarea cererilor de protecție internațională depuse în punctele de control pentru trecerea frontierei de stat

Funcționarul prevăzut la art. 48 alin.(2), după efectuarea interviului și analizarea motivelor invocate pentru acordarea unei forme de protecție, în raport cu datele privind situația din țara de origine, hotărăște:

a) acordarea unei forme de protecție și a accesului la teritoriu; sau

b) acordarea accesului la teritoriu și la procedura ordinară de azil, dacă cererea de azil nu poate fi respinsă pentru unul dintre motivele prevăzute la art. 76 alin. (1) ori dacă se constată existența unor mijloace de probă sau dovezi circumstanțiale care indică faptul că responsabilitatea de a analiza cererea de protecție internațională aparține unui alt stat membru sau unei țări terțe sigure; sau

c) respingerea cererii de azil ca evident nefondată.”

15. După articolul 94 se introduce un nou articol, art. 94¹, cu următorul cuprins:

„Art. 94¹

Excepție de la procedura de soluționare a cererii de acordare a accesului la o nouă procedură de azil

(1) Procedura de soluționare a cererii de acordare a accesului la o nouă procedură de azil nu se aplică în cazul în care străinul depune o nouă cerere de protecție internațională în România și se află într-una din situațiile prevăzute la art. 19 alin.(2) sau (3) din Regulamentul Dublin, iar procedura de azil anterioară a fost finalizată prin decizie de închidere a dosarului.

(2) În cazul prevăzut la alin.(1) se aplică procedura ordinară de soluționare a cererii de protecție internațională, reglementată de prezenta lege.”

16. Articolul 116 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.116

Accesul la procedura de azil

(1) Unui solicitant de azil i se refuză accesul la procedura de azil în România dacă un alt stat membru este responsabil pentru examinarea cererii de protecție internațională, în conformitate cu prevederile Regulamentului Dublin.

(2) Atunci când niciun alt stat membru nu poate sau nu mai poate fi ținut responsabil, termenul de soluționare a cererii de protecție internațională se reia, potrivit art.120 alin.(2) lit.b).

(3) În situația în care, după emiterea unei hotărâri de către Inspectoratul General pentru Imigrări sau pronunțarea unei hotărâri judecătorești de către instanța competentă privind determinarea responsabilității unui alt stat membru, se constată imposibilitatea efectuării transferului în acest stat membru datorită unor circumstanțe excepționale generate de deficiențe sistemice ale procedurii de azil și ale condițiilor de primire a solicitanților, în sensul art.3 alin.(2) din Regulamentul Dublin, Inspectoratul General pentru Imigrări continuă procedura de determinare a statului membru responsabil pentru a stabili dacă un alt stat membru poate fi desemnat responsabil.

(4) Dacă în urma procedurii prevăzute la alin.(3), este determinat un stat membru responsabil, altul decât cel pentru care a fost emisă anterior o hotărâre, Inspectoratul General pentru Imigrări emite o nouă hotărâre pentru punerea în aplicare a art. 120 alin.(2) lit.a).

(5) Dacă în urma procedurii prevăzute la alin.(3), se stabilește că niciun alt stat membru nu poate fi considerat responsabil, termenul de soluționare a cererii de protecție internațională se reia, potrivit art. 120 alin.(2) lit.b).”

17. Articolul 117 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 117

Autoritatea de coordonare

Ministerul Afacerilor Interne, prin Inspectoratul General pentru Imigrări, este desemnat autoritatea centrală responsabilă de implementarea Regulamentului Dublin și a Regulamentului Eurodac, în acele materii care intră în sfera sa de competență.”

18. Articolul 118 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 118

Obligația de informare

(1) După înregistrarea cererii de protecție internațională, funcționarul desemnat al autorității la care a fost înregistrată cererea comunică solicitantului, pe bază de semnătură, informațiile conținute de broșura comună de informare elaborată de Comisia Europeană potrivit art. 4 alin. (3) din Regulamentul Dublin, completată cu informații suplimentare specifice României.

(2) Dacă solicitantul este un minor neînsoțit, funcționarul desemnat al autorității la care a fost înregistrată cererea, îi aduce la cunoștință acestuia, într-un mod adecvat nivelului său de înțelegere, informațiile conținute de broșura specială de informare elaborată de Comisia Europeană potrivit art. 4 alin.(3) din Regulamentul Dublin, completată cu informații suplimentare specifice României, reprezentantul legal al minorului neînsoțit luând la cunoștință, pe bază de semnătură, cu privire la efectuarea informării.”

19. Articolul 119 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.119

Procedura de determinare a statului responsabil în cazul solicitanților de protecție internațională

În cazul în care, după depunerea cererii de protecție internațională, dar nu mai târziu de luarea unei hotărâri în procedura de azil națională, Inspectoratul General pentru Imigrări constată existența unor probe sau dovezi circumstanțiale care indică responsabilitatea altui stat membru de examinarea cererii, în temeiul Regulamentului Dublin, declanșează procedura în vederea determinării statului membru responsabil.”

20. Alineatele (2) și (5) ale articolului 120 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În urma analizei probelor și a dovezilor circumstanțiale aflate la dosar și a răspunsului primit din partea statului solicitat, după caz, precum și în situația în care statul membru solicitat nu comunică, în termenele prevăzute de Regulamentul Dublin, un răspuns la cererea de preluare sau de reprimire, funcționarii prevăzuți la alin. (1) pot hotărî:

a) respingerea accesului la procedura de azil din România și dispunerea transferului străinului în statul membru responsabil, sau

b) reluarea termenului de soluționare a cererii de azil în România.

.....
(5) Hotărârea de respingere se comunică potrivit dispozițiilor art. 54, care se aplică în mod corespunzător.”

21. Articolul 121 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 121

Calea de atac

(1) Împotriva hotărârii prevăzute la art. 120 alin. (2) lit. a) se poate face plângere în termen de cinci zile de la comunicare. Efectuarea transferului în statul membru responsabil se suspendă până la expirarea termenului legal de depunere a plângerii.

(2) Plângerea se depune, personal sau prin reprezentant, în condițiile art. 56, și este de competența judecătorei în a cărei rază teritorială se află structura competentă a Inspectoratului General pentru Imigrări care a emis hotărârea.

(3) În cazul depunerii plângerii, solicitantul poate cere suspendarea punerii în aplicare a deciziei de transfer. Cererea de suspendare se soluționează în regim de urgență în camera de consiliu, cu citarea părților, prin încheiere definitivă.

(4) Cererea prevăzută la alin. (3) suspendă punerea în aplicare a deciziei de transfer până la pronunțarea instanței asupra cererii de suspendare.

(5) În situații ce nu au putut fi luate în considerare la momentul emiterii hotărârii, funcționarii anume desemnați în temeiul art. 120 alin. (1) pot decide, din oficiu, suspendarea deciziei de transfer până la pronunțarea instanței asupra plângerii. Măsura se comunică solicitantului, potrivit dispozițiilor art. 54, care se aplică în mod corespunzător.

(6) Instanța de judecată soluționează plângerea în termen de maxim 30 de zile și pronunță o hotărâre motivată prin care:

a) respinge plângerea și menține hotărârea Inspectoratului General pentru Imigrări;

b) admite plângerea, anulează decizia de transfer în statul membru responsabil și dispune reluarea termenului de soluționare a cererii de protecție internațională în România.

(7) Hotărârea instanței este definitivă.

(8) În cazul în care prin hotărârea instanței de judecată se admite plângerea și se dispune reluarea termenului de soluționare a cererii de protecție internațională în România, iar solicitantul a fost deja transferat în statul membru responsabil, Inspectoratul General pentru Imigrări întreprinde demersurile necesare în vederea readmiterii acestuia pe teritoriul României.”

22. Articolul 122 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 122

Procedura de determinare a statului membru responsabil în cazul străinilor cu ședere ilegală

(1) Inspectoratul General pentru Imigrări întreprinde demersurile necesare pentru a verifica dacă un străin depistat cu ședere ilegală pe teritoriul României a depus anterior o cerere de protecție internațională pe teritoriul unui alt stat membru, cu scopul exclusiv de a determina statul membru responsabil cu analizarea cererii de protecție internațională.

(2) În cazul în care, în urma verificării amprentelor papilare, străinul a fost identificat într-un alt stat membru ori există dovezi circumstanțiale sau probe care conduc la determinarea responsabilității altui stat membru, Inspectoratul General pentru Imigrări inițiază procedura prevăzută de Regulamentul Eurodac.

(3) Străinilor cu ședere ilegală supuși măsurilor de verificare prevăzute la alin.(2), li se comunică de către funcționarii din cadrul Inspectoratului General pentru Imigrări, sub semnătură, informațiile conținute de broșura comună de informare elaborată de Comisia Europeană potrivit art. 4 alin. (3) din Regulamentul Dublin, informații legate de procedura de amprentare și comparare a creștelor papilare, precum și informații suplimentare specifice României.

(4) În urma analizei probelor și dovezilor circumstanțiale aflate la dosar și a răspunsului primit din partea statului solicitat, după caz, precum și în situația în care statul

membru solicitat nu răspunde în termenele prevăzute de Regulamentul Dublin, funcționarii anume desemnați potrivit prevederilor art. 120 alin. (1) pot decide transferul în statul membru responsabil, prin hotărâre motivată.

(5) Hotărârea se comunică potrivit dispozițiilor art. 54, care se aplică în mod corespunzător.

(6) În situația în care statul solicitat nu își recunoaște responsabilitatea ori dovezile circumstanțiale sau probele nu indică responsabilitatea unui alt stat membru, Inspectoratul General pentru Imigrări întreprinde măsurile ce se impun potrivit prevederilor legale privind regimul juridic al străinilor în România.”

23. Articolul 123 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 123

Calea de atac

(1) Împotriva hotărârii prevăzute la art. 122 alin.(4) se poate face plângere în termen de cinci zile de la comunicare. Efectuarea transferului în statul membru responsabil se suspendă până la expirarea termenului legal de depunere a plângerii.

(2) Plângerea se depune, personal sau prin reprezentant, în condițiile art. 56, și este de competența judecătorei în a cărei rază teritorială se află structura competentă a Inspectoratului General pentru Imigrări care a emis hotărârea.

(3) În cazul depunerii plângerii, străinul poate cere suspendarea punerii în aplicare a deciziei de transfer. Cererea de suspendare se soluționează în regim de urgență, în camera de consiliu, cu citarea părților, prin încheiere definitivă.

(4) Cererea prevăzută la alin. (3) suspendă punerea în aplicare a deciziei de transfer până la pronunțarea instanței asupra cererii de suspendare.

(5) În situații ce nu au putut fi luate în considerare la momentul emiterii hotărârii, funcționarii anume desemnați pot decide din oficiu suspendarea deciziei de transfer până la pronunțarea instanței asupra plângerii.

(6) Instanța de judecată soluționează plângerea în termen de maxim 30 zile și pronunță o hotărâre motivată prin care:

a) respinge plângerea și menține hotărârea Inspectoratului General pentru Imigrări, sau

b) admite plângerea și anulează dispoziția de transfer în statul membru responsabil.

(7) Hotărârea instanței este definitivă.

(8) În cazul în care prin hotărârea instanței de judecată se admite plângerea și se dispune anularea dispoziției de transfer în statul membru responsabil, iar străinul a fost deja transferat în acel stat, Inspectoratul General pentru Imigrări întreprinde demersurile necesare în vederea readmiterii străinului pe teritoriul României.”

24. Alineatele (3)-(5) ale articolului 124 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) În cazul în care verificările făcute indică faptul că România este responsabilă conform prevederilor Regulamentului Dublin, funcționarii anume desemnați emit o decizie prin care România declară că acceptă responsabilitatea, detaliile practice privind transferul ulterior fiind consemnate în respectiva decizie care se comunică statului membru solicitant.

(4) În cazul în care solicitarea de preluare sau de reprimire nu este susținută suficient de probe și dovezi circumstanțiale care să indice responsabilitatea României, funcționarii anume desemnați emit o decizie de neacceptare a responsabilității de analizare a cererii de protecție internațională.

(5) Decizia prevăzută la alin. (3) și (4) se comunică statului membru solicitant, în termenele prevăzute în actele juridice direct aplicabile ale Uniunii Europene.”

25. După alineatul (5) al articolului 124 se introduce un nou alineat, alin. (6), cu următorul cuprins:

„(6) În cazul în care este primită o cerere de reexaminare din partea statului membru solicitant, după analizarea acesteia, funcționarii anume desemnați emit o nouă decizie.”

26. Alineatul (2) al articolului 125 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În temeiul hotărârii prevăzute la art. 120 alin.(2) lit. a), art. 122 alin.(4) și a deciziei prevăzute la art. 124 alin.(3), Inspectoratul General pentru Imigrări pune în executare măsura transferului în și din statul membru responsabil.”

27. Articolul 127 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 127

Drepturile și obligațiile solicitanților de protecție internațională

Drepturile și obligațiile solicitanților unei forme de protecție internațională care fac obiectul procedurii de determinare a statului membru responsabil sunt cele prevăzute la art. 17-19, până la data realizării efective a transferului în statul membru responsabil, în măsura în care prezenta lege nu dispune altfel.”

28. Articolul 129 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 129

Protecția împotriva returnării

Împotriva străinilor care fac obiectul procedurii de determinare a statului membru responsabil în conformitate cu art. 122, pe perioada desfășurării procedurii nu se pot lua măsuri de expulzare sau de returnare forțată de pe teritoriul României.”

29. După articolul 129 se introduc patru noi articole, art. 129¹ -129⁴, cu următorul cuprins:

„Articolul 129¹

Măsuri pentru asigurarea transferului

În vederea asigurării transferului în statul membru responsabil, pe baza unei analize individuale, față de solicitantul de protecție internațională poate fi luată una din următoarele măsuri:

- a) obligarea solicitantului de a se prezenta la sediul structurii Inspectoratului General pentru Imigrări;
- b) stabilirea unui loc de reședință;

c) luarea în custodie publică.

Art. 129²

Obligarea solicitantului de a se prezenta la sediul structurii Inspectoratului General pentru Imigrări

(1) Pe durata derulării procedurii de determinare a statului membru responsabil, Inspectoratul General pentru Imigrări poate dispune, prin decizie motivată, obligarea solicitantului de protecție internațională de a se prezenta, la datele stabilite, la sediul uneia din structurile Inspectoratului General pentru Imigrări.

(2) Măsura prevăzută la alin.(1) nu este supusă niciunei căi de atac.

Art. 129³

Stabilirea unui loc de reședință

(1) Pe durata derulării procedurii de determinare a statului membru responsabil și în situația în care solicitantul nu a respectat oricare din obligațiile prevăzute la art. 19 lit. e) – g) și i), Inspectoratul General pentru Imigrări dispune, prin decizie motivată, stabilirea unui loc de reședință într-un centru regional de proceduri și cazare a solicitanților de azil.

(2) În scopul menținerii unității familiei, Inspectoratul General pentru Imigrări permite membrilor de familie ai solicitantului căruia i s-a stabilit un loc de reședință să locuiască cu acesta.

(3) Măsura prevăzută la alin.(1) nu este supusă niciunei căi de atac.

Art.129⁴

Luarea în custodie publică

(1) Luarea în custodie publică se dispune, în scris, prin rezoluție motivată în drept și în fapt de către procurorul anume desemnat din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București, pe o perioadă de 30 de zile, la solicitarea motivată a Inspectoratului General pentru Imigrări împotriva solicitantului care prezintă un risc ridicat de sustragere de la procedura transferului.

(2) Prezintă risc ridicat de sustragere de la procedura transferului solicitantul care se află în una din următoarele situații:

a) a trecut ilegal frontiera de stat a României și a fost depistat în sistemul Eurodac cu una sau mai multe cereri de protecție internațională depuse pe teritoriul altui stat membru;

b) a trecut ilegal frontiera externă a statelor membre ale Uniunii Europene ori a statelor asociate în sensul actelor direct aplicabile ale Uniunii Europene, sau a fost surprins încercând să treacă ori a trecut ilegal frontiera de stat a României, iar cererea de protecție internațională a fost depusă ulterior reținerii sale;

c) a trecut sau a încercat să treacă ilegal frontiera de stat a României după depunerea cererii de protecție internațională în România;

d) a fost depistat că a intrat ilegal pe teritoriul României sau că se află pe teritoriul României fără drept de ședere și a depus o nouă cerere de protecție internațională după realizarea efectivă a transferului în statul membru responsabil;

e) nu a respectat una dintre măsurile prevăzute la art.129¹ lit. a) și b).

(3) Prelungirea duratei de luare în custodie publică se dispune de către curtea de apel în a cărei rază de competență teritorială se află locul de cazare, la solicitarea motivată a Inspectoratului General pentru Imigrări. Instanța trebuie să se pronunțe înainte de expirarea termenului luării în custodie publică dispuse anterior, iar hotărârea instanței este definitivă.

(4) De îndată ce constată că solicitarea motivată a Inspectoratului General pentru Imigrări, prevăzută la alin.(3) îndeplinește condițiile prevăzute de lege pentru cererea de chemare în judecată, judecătorul stabilește primul termen de judecată și dispune citarea părților. Întâmpinarea nu este obligatorie, iar, atunci când străinul depune întâmpinare, aceasta nu se comunică Inspectoratului General pentru Imigrări, care ia la cunoștință despre conținutul său de la dosarul cauzei. Solicitățile de prelungire a duratei de luare în custodie publică sunt scutite de la plata taxelor judiciare de timbru.

(5) Perioada de luare în custodie publică a solicitanților de protecție internațională nu poate depăși 6 luni.

(6) Perioada prevăzută la alin.(5) poate fi extinsă în mod excepțional, în condițiile prevăzute la alin. (3), pe o perioadă suplimentară ce nu poate depăși 12 luni, în cazurile în

care Inspectoratul General pentru Imigrări se află, din motive neimputabile, în imposibilitatea de a efectua transferul în statul membru responsabil datorită întârzierilor în obținerea documentației necesare transferului în statul membru responsabil.

(7) Străinii împotriva cărora s-a dispus luarea în custodie publică în condițiile alin. (1) pot depune, în termen de 5 zile, plângere la curtea de apel în a cărei rază de competență teritorială se află locul de cazare, care este obligată să o soluționeze în termen de 3 zile de la data primirii. Plângerea împotriva măsurii luării în custodie publică nu suspendă măsura luării în custodie publică și nici procedura determinării statului membru responsabil.

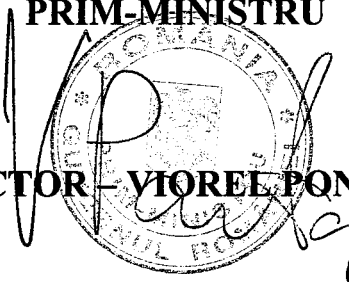
(8) În situația în care, ulterior luării în custodie publică, se împlinește unul dintre termenele prevăzute la art. 28 alin. (3) din Regulamentul Dublin, măsura luării în custodie publică încetează de drept.

(9) Solicitanții de protecție internațională luați în custodie publică vor fi introduși în centrele de cazare pentru străinii luați în custodie publică prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(10) Pe perioada cazării în centrele prevăzute la alin.(9), solicitanții de protecție internațională au drepturile și obligațiile pentru străinii luați în custodie publică prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și drepturile și obligațiile prevăzute la art. 17-19.”

Art.II. – Legea nr.122/2006 privind azilul în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 18 mai 2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta ordonanță, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea acesteia prin lege, dându-se textelor o nouă

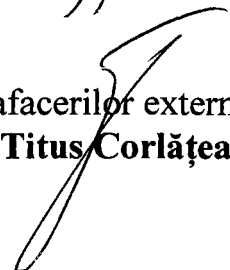
numerotare.

PRIM-MINISTRU

VICTOR - VIOREL PONTA

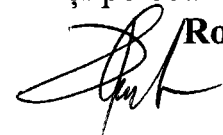
Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne
Gabriel Oprea

Ministrul afacerilor externe
Titus Corlăţean

Ministrul muncii, familiei, protecţiei sociale
şi persoanelor vârstnice
Rovana Plumb

Bucureşti, 26 august 2014
Nr. 22

